



Országos Rendőrfőkapitány

PAPP KÁROLY r. altábornagy

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Ea.: alezredes

Tel.:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **Panaszosnak** meghatalmazott képviselő útján benyújtott panasz tárgyában, a Kúria ítéletére tekintettel a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete alapján megismételt közigazgatási hatósági eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak

h e l y t a d o k.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára és (2) bekezdésére, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf. 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos (jogi képviselő útján)
- 2) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 3) Független Rendészeti Panasztestület
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos panaszt tett a Rendőr-főkapitányságon vele szemben foganatosított rendőri intézkedés miatt, majd nyilatkozatában kérte, hogy panaszát a Panasztestület vizsgálja ki.

A panaszos beadványában foglaltak szerint egy büntetőeljárás keretein *-n, hajnalban, lakásában a rendőrök házkutatást foganatosítottak. A házkutatás befejezését követően a panaszost tájékoztatták arról, hogy kényszerítő eszközként vele szemben bilincset fognak alkalmazni, és előállítják. Véleménye szerint a bilincsalkalmazás törvényi feltételei nem álltak fenn.

A panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakat sérelmezte:

1. a bilincselést.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- a panaszos nyilatkozata a Panasztestület általi elbírálásról;
- Rendőr-főkapitányság vezetőjének végzése panasz eljárás felfüggesztéséről;
- a panaszos gyanúsított kihallgatásáról készült jegyzőkönyv;
- jelentés a panaszos előállításáról, és az ahhoz kapcsolódó parancsnoki vélemény;
- jelentés;
- a Főosztályvezető kivizsgálásról szóló jelentése;
- jegyzőkönyv a panaszos meghallgatásáról;
- jegyzőkönyv tanú meghallgatásáról;
- tájékoztató levél tanú meghallgatásáról;
- tájékoztató levél a Panasztestület általi elbírálás lehetőségéről;
- határozatok;
- végzések;
- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete;
- a Kúria számú ítélete.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint arra a megállapításra jutott, hogy a bilincselésre megfelelő jogalap hiányában került sor, ezért sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsértés elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés b) pontja ba) alpontja szerint a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

Az Rtv. 93/A. § (7) bekezdése szerint – a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – a panasz tárgyában határozatban született döntés, és a panasz elutasításra került.

II.

A közigazgatási eljárás teljes iratanyagának utólagos áttanulmányozása során megállapításra került, hogy a rendőri intézkedés elleni panasz elbírálására és a döntés meghozatalára anélkül került sor, hogy a panaszt aláíró jogi képviselő a képviseleti jogosultságát igazolta volna. Ezért a végzéssel a korábban hozott határozat visszavonásra került, és a panaszost a fenti napon a végzéssel hiánypótlásra hívtam fel a közigazgatási eljárásra érvényes ügyvédi meghatalmazásra vonatkozóan. A panaszos jogi képviselője a hiánypótlási felhívásnak határidőben eleget tett, így a panasz határozattal ismételt elutasításra került.

III.

A panaszos jogi képviselője útján a határozattal szemben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz (továbbiakban: Bíróság) keresetet terjesztett elő. A Bíróság ítéletében a határozatot hatályon kívül helyezte, és a közigazgatási hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. A jogerős ítélettel szemben az Országos Rendőr-főkapitányság Hivatala Jogi Főosztály Képviseleti Osztály felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, ezért a Ket. 32. § (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel az eljárás felfüggesztésre került.

IV.

A Kúria a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perben a ítéletében a Bíróságnak az országos rendőrfőkapitány határozatát hatályon kívül helyező és új eljárás lefolytatására kötelező ítéletét hatályában fenntartotta.

V.

A tényállás teljes körű tisztázása szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak a panaszossal szemben történt intézkedés alább részletezett előzményei, amelyek a I. részben említett bizonyítási eszközök alapján kerültek megállapításra.

A panaszos lakásán *-n * órakor azért jelentek meg a beosztottjai, mivel házkutatást kívántak foganatosítani. A házkutatás befejezését követően közölték a panaszossal, hogy megbilincselve elő fogják állítani, amelyet a panaszos tudomásul vett.

A rendőri jelentésből megállapítható, hogy a bűnügyi nyomozók ingatlan értékesítés során felmerült hűtlen kezelés bűncselekmény elkövetése miatt indult büntetőeljárás alkalmával foganatosították a panaszolt rendőri intézkedést (bilincselést). Az intézkedés napján a panaszos a bilincseléssel szemben panasszal élt. A rendőri szerv vezetője a panaszt kivizsgálta, amelynek során megállapításra került, hogy a bilincs alkalmazása a panaszos által elkövetett cselekmény kiemelt tárgyi súlyára és a társadalomra kiemelt veszélyességére tekintettel jogszerű volt. A kivizsgálás a bilincselést a fentiekben túlmenően közlekedés biztonsági szempontokra hivatkozva is szakszerűnek, jogszerűnek és arányosnak ítélte meg. A panasz és annak kivizsgálása során keletkezett iratok a rendőri szervhez kerültek megküldésre. A panaszos jogi képviselője írásban kérte, hogy a panaszt a Panasztestület vizsgálja ki. A beadványban foglalt sérelem kifejezetten a bilincs alkalmazására vonatkozott.

A rendőri szerv az ügyben tárgyalást tartott, amelynek során tanúként meghallgatott rendőr elmondta, hogy a panaszos a bilincselés foganatosítása előtt kérte, hogy a rendőrök lehetőség szerint úgy foganatosítsák az intézkedést, hogy a lakók ne láthassák azt, hogy őt a rendőrök bilincsből viszik el. A biztonságos intézkedés érdekében a lépcsőházban a rendőrök

meg tudták oldani a panaszos biztonságos kísérését, így csak a szolgálati gépkocsiban került sor a panaszos megbilincselésére.

A Bíróság ítéletében a következőket állapította meg:

„A kiemelt jogszabályi rendelkezések összevetésével és a fenti tényállás alapján megállapítható, hogy a kényszerítő eszköz alkalmazásának akkor van helye jogszerűen, ha az intézkedés biztonságos végrehajtását és eredményességét másként nem lehet biztosítani, és ezek mellett konjunktív feltétel, hogy az intézkedés alá vont személy magatartásának a jellemzői, illetve ellenszegülésének mértéke indokolja a kényszerítő eszköz alkalmazását.”

„A rendelkezésre álló adatok alapján a szökésnek a kísérlete sem merült fel, erre utaló magatartást, támadást, illetve ellenszegülést nem tanúsított a felperes, amely indokolta volna a kényszerítő eszköz használatát. Mindezek alapján megállapítható, hogy az alperes megfelelő jogalap nélkül alkalmazta a bilincset, mint kényszerítő eszközt és ezzel megsértette az Rtv. 16. § (1) bekezdésében foglalt arányosság követelményét is, figyelmen kívül hagyva a Szolgálati Szabályzat idézett 39. § (3) bekezdése szerinti fokozatosság elvét is.”

„A további érvei az alperesi döntésnek, vagyis, hogy a bűncselekmény kiemelt tárgyi súlyú, az ügy jelentős, illetve a közlekedés biztonsága és a közlekedésben részt vevő más személyek életének és testi épségének, valamint az intézkedő rendőrök életének és testi épségének védelme miatt volt indokolt a bilincs használata, önmagában nem elegendő jogalapja a kényszerítő eszköz alkalmazására.”

„Mindezek alapján a bíróság az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte a Pp.339. § (1) bekezdése szerint.”

„Az alperes az új eljárás során az előzőekben foglaltak figyelembe vételével köteles eljárni, a felperesnek a kényszerítő eszköz jogalap nélküli alkalmazására, valamint rendőri intézkedés arányosság követelményébe ütköző panaszának köteles helyt adni.”

A Ket. 109. § (4) bekezdése szerint:

„(4) A hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a döntéshozatal során annak megfelelően jár el.”

Figyelemmel a Ket. 109. § (4) bekezdésére, a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdés, 339. § (1) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés a) és c) pontjai és (2) bekezdés, 109. § (1) bekezdés a) pontja és (4) bekezdés, 32. § (2) bekezdés;

- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 93/A. (7) és (9) bekezdései, 92. § (1) bekezdés b) pontja ba) alpontja, 16. § (1) bekezdése;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 39. § (3) bekezdése;

Budapest, 2016. február 19.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos**